

середовища, генерувати і редагувати документи з будь-якою структурою, змінювати їх екранну і друковану форми, формувати журнали для роботи з документами з можливістю їхнього довільного розподілу по журналах [1, с.249].

Дані програми зручні тим, що вони сумісні з програмою автоматизованого бухгалтерського обліку «1С:Бухгалтерія», яка значно полегшує експорт даних в їхні бази даних, надає можливість зменшити витрати часу на підготовку до аналізу та своєчасно отримати вихідну інформацію. В рейтингу автоматизованих програм 1С займає перше місце, в її основі лежить гнучка технологічна платформа системи «1С:Підприємство», яка дає можливість створювати бізнес-додатки [3, с.41].

Отже, застосування інформаційних систем бухгалтерського обліку та контролю на підприємстві в умовах перехідної економіки України є однією з найважливіших задач. Основою оцінки фінансово-господарської діяльності підприємства є звітність, яка повинна своєчасно надаватися в різні інстанції. Тому переведення всієї бухгалтерської паперової роботи в площину сучасних інформаційних технологій дозволяє підвищити якість роботи бухгалтерії, зменшити кількість технічних помилок, які можуть виникати при ручному введенні даних, полегшити контроль фінансово-господарської діяльності підприємства, вчасно відчувати зміни ринку і мати можливість швидко на них реагувати, підвищити ефективність управління підприємством, і, як наслідок, його роботи в цілому.

Література:

1. Івахненко С.В. *Інформаційні технології в організації бухгалтерського обліку та аудиту.* [Текст]: Навч. посібник / С.В. Івахненко -Київ: Знання, 2006.-362 с.
2. Іванюта П.В. *Управлінські інформаційні системи в аналізі та аудиті.* [Текст]: Навч. посібник.. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 180 с.
3. Войтюшенко Н.М. *Інформаційні системи і технології в обліку.* [Текст]: Навч. посібник / Н.М.Войтюшенко, Л.О. Цибульська – Донецьк: ДонНУЕТ, 2009.-69 с.

Замураєв С.І.,
студент гр. ЕО-08м,
ДВНЗ «Національний гірничий університет».
Науковий керівник – Гресь Н.Л.,
к.п.н., доцент кафедри обліку і аудиту

ЩОДО ПОЗНАЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ (ПІДПРИЄМЦЯМИ) НАЦІОНАЛЬНОЇ ГРОШОВОЇ ОДИНИЦІ У КАСОВИХ ОПЕРАЦІЯХ

Українські умовні позначення одиниць вимірювання та одиниць обліку «для збирання, оброблення та обміну інформацією з фінансової та статистичної звітності, у сфері зовнішньоекономічної діяльності, в торговельних та товаросупровідних документах та ін.» затверджені Державним комітетом стандартизації, метрології та сертифікації України [1, ч.1 п.1.1]. Національна валюта – гривня, у ДК 011-96 віднесена до «одиниць, використовуваних у фінансовій діяльності», має код 2454 та умовне позначення «грн» (тисяча гривень (код 2455) позначається як «тис. грн»). Звертаємо увагу на те, що крапка наприкінці скорочення «грн» не ставиться.

Національний банк України (НБУ) у «правилах заповнення реквізитів касових документів» вимагає у реквізиті «загальна сума» зазначати «суму словами, а назву національної валюти повністю «гривень» або скорочено «грн.». Якщо сума складається

лише з копійок, то перед її зазначенням ставити «Нуль гривень» [2, додаток 16]. Такі ж вимоги НБУ висуває й щодо заповнення реквізитів розрахункових документів на паперових носіях, їх реєстрів і заяви про відкриття акредитива [3]. А саме: при заповненні реквізиту «сума словами» – зазначати з великої букви суму розрахункового документа (реєстру, заяви про відкриття акредитива) та «слово «гривень» («гривня», «гривні» або «грн.») ...».

У той самий час, НБУ у Положенні про порядок ведення касових операцій у національній валюті в Україні дозволяє «у касових документах під час позначення сум національної грошової одиниці гривні» використовувати «її графічний знак - "Г"» [4, пп. 3.14]. Невідомо звідки НБУ взяв цей «графічний знак», бо умовне позначення «Г» за ДК 011-96 має одиниця ваги «грам» (код 0303). Всі касові документи, які використовуються підприємствами (підприємцями) для оформлення касових операцій, мають затверджені НБУ типові форми або форми, наведені у додатках Положення № 637 [3], які містять скорочене позначення національної валюти «грн.».

На підставі вищевикладеного, пропонується виключити з Положення № 637 [3] пп.3.14, як такий, що не має під собою наукового підґрунтя.

Література:

1. Державний класифікатор України. Класифікатор системи позначень одиниць вимірювання та обліку ДК 011-96: Наказ Держстандарту України від 09.01.97 р. № 8 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.balance.ua/sai/sprav_info/klasifikator_tamojnaya/13.html

2. Інструкція про ведення касових операцій банками в Україні Постанова Правління Національного банку України від 01.06.11 р. № 174 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0790-11>

3. Інструкція про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті: Постанова Правління Національного банку України від 21.01.04 р. № 22 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0377-04>

4. Положення про порядок ведення касових операцій у національній валюті в Україні: Постанова Правління Національного банку України від 15.12.04 р. № 637 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0040-05>

Зелінська Л.Є.,
студ. гр. ЕОАм-11,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Свідрик Т.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОРГАНІЗАЦІЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ В УКРАЇНІ У ПОСТКРИЗОВИХ УМОВАХ

Всепоглинаючі стагнаційні процеси, що притаманні вітчизняній економіці зумовили потребу у формуванні в Україні соціально-орієнтованої економіки, яка сприяє виробленню механізмів підвищення добробуту населення. Головною економічною умовою підвищення рівня життя є забезпечення умов переходу до високої вартості робочої сили і відповідно – до гідної заробітної плати, що складає основну частину вартості робочої сили, яку виплачує роботодавець і з отриманих доходів у відповідності до умов трудового договору та трудового внеску працівника в результати економічної діяльності підприємства [3, с. 185].

При організації оплати праці в Україні необхідно враховувати накопичені